

Verkondiging zondag 18 oktober 2020

Eerste lezing: *Volgens de profeet Jesaja 45, 1 - 6*

Evangelie: *In de woorden van Matteüs 22, 15 - 22*

Verkondiging

Beste mensen, zusters en broeders,

Af en toe vraag ik mij oprecht af of ik nog wel van deze wereld ben. Wees gerust, je moet deze opmerking niet zweverig verstaan. Wat ik bedoel is dat er dingen in onze wereld gebeuren waar ik mij zeer ongemakkelijk bij voel.

Ik noem drie voorbeelden.

Een paar weken geleden startte een aantal bekende Nederlanders de #ikdoenietmeermee. Zij spraken zich uit tegen de in hun ogen te zeer beperkende coronamaatregelen. Deze actie was wellicht wat naïef en velen trokken zich binnen enkele dagen ook ervan terug maar Famke Louise (een vlogger, zangeres en model) die als woordvoerder van #ikdoenietmeermee haar standpunt uiteen legde bij Eva Jinek moest de tol betalen voor haar mening: scheldpartijen en verwensingen via sociale media, vandalen die haar auto beschadigde en de noodzaak die ze voelde om persoonsbeveiliging te nemen. Dat mensen zo agressief kunnen reageren op een kritisch standpunt, ik kan er met mijn hoofd niet bij. Zo gaan we niet met elkaar om.

Ook was er onlangs het eerste verkiezingsdebat tussen Donald Trump en Joe Biden, respectievelijk 74 en 78 jaar oud. Een debat dat geen debat werd, maar een ontluisterende, beschamende en weinig respectvolle verbale wedstrijd tussen twee kemphanen waarbij het vooral niet ging over de inhoud. Hoe is het mogelijk dat de VS met zoveel inwoners geen betere kandidaten dan deze twee naar voren kunnen schuiven om voor vier jaar president van de VS en een wereldleider te zijn?

Een laatste voorbeeld. In Zuid-Europa, onder meer op Griekse eilanden en in Italië verblijven al langere tijd vluchtelingen. Mensen die de reis naar Europa ondernamen door eerst al hun bezittingen te verkopen om zich in te kopen bij mensensmokkelaars en vervolgens hun leven waagden in een wankel bootje. En wat doet Europa? We zijn niet in staat om voldoende solidair te zijn met die Zuid-Europese landen die de vluchtelingen opvangen, en wij zijn onvoldoende solidair met de vluchtelingen zelf, die daar vaak lange tijd onder erbarmelijke omstandigheden moeten verblijven. Hoe is het mogelijk dat wij onze ogen hiervan afwenden? Het zijn schandplekken van een onwillig en onmachtig Europa waarbij de vluchtelingen opnieuw slachtoffer worden.

De nieuwste encycliek van de paus *Fratelli Tutti* komt als geroepen. Hij stelt duidelijk dat we elkaars broeders en zusters zijn en dat scheidt verplichtingen!

Ik neem u echter eerst mee naar het evangelieverhaal.

Leerlingen van Farizeeën en Herodianen stellen Jezus een vraag om hem in de val te lokken. Farizeeën zijn fel gekant tegen het betalen van belasting aan de keizer, de Herodianen hebben daar geen moeite mee. De vraag of het is toegestaan aan de keizer belasting te betalen, stelt Jezus voor een dilemma. Jezus weet dit dilemma echter te omzeilen als een waar leermeester.

Jezus vraagt om een belastingmunt en ze reikten hem een denarie aan. Let op, dit tafereel speelt zich af in de tempel waar ook geldelijke offers werden gebracht. En Romeinse munten mochten niet gebruikt worden als offer. Vandaar ook dat geldwisselaars in de tempel aanwezig waren. De vragenstellers beschikten in de tempel dus over een Romeinse munt wat op zich al opmerkelijk is. Jezus zegt: 'Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat aan God toebehoort.' Op de denarie staat het beeld van de keizer, zijn icoon. Aan de keizer komt dus toe een stukje edelmetaal. En was het gouden stierkalf in de woestijn in het Uittochtverhaal, ook niet louter een stuk edelmetaal?

De mens daarentegen is icoon van God, aan Hem behoren we toe. Dus als Jezus zegt: 'Geef aan God wat God toebehoort', zegt hij daarmee dat wij ons leven moeten geven aan God. Aan de keizer komt een stukje edelmetaal toe, aan God ons hele leven. Dat maakt het verschil!

Icoon zijn van God dat zien we ook heel concreet in de gestalte van de Perzische koning Cyrus, een niet-Jood, die het Joodse volk terug liet gaan naar huis, hun ballingschap dus beëindigde. Deze Perzische koning wordt zelfs gezalfde van God genoemd. Alle mensen kunnen zich dus gedragen als beelddrager van God.

Icoon van God, dat zijn wij. Dat maakt dat we elkaars broeders en zusters zijn, *fratelli tutti*. Het is een opdracht om als mens uit te groeien in menslievendheid en trouw. Om telkens de dialoog met elkaar te zoeken, je eigen wonden te erkennen en die van de ander, en vergiffenis te vragen.

En nu terug naar mijn eerste voorbeeld.

Famke Louise kreeg gelegenheid bij Eva Jinek om haar standpunt naar voren te brengen. Het standpunt van Diederik Gommers, voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Intensive Care, leek daar tegenin te gaan. Maar wat deed Diederik? Hij hoorde de zorg van Famke die ten grondslag lag aan haar standpunt met een geopende houding aan en erkende daarmee Famke als een volwaardige gesprekspartner. En het was Diederik die dagelijks met Famke belde toen zij geconfronteerd werd met ernstige bedreigingen en zo een steun en toeverlaat voor haar werd. Dat resulteerde uiteindelijk in een gezamenlijk filmpje en een gezamenlijk tv optreden. Ze vonden elkaar en werden elkaars bondgenoot.

In dit voorbeeld wordt duidelijk wat de kracht kan zijn als we elkaar in de ogen zien, elkaar zien als broeder en zuster. Verschillen werden overbrugd en vruchtbaar gemaakt, verbondenheid werd gecreëerd.

De paus stelt in zijn encycliek dat we in dialoog en met geopende harten naar de wereld toe vriendschap en broeder- en zusterschap kunnen bewerkstelligen. Maar dat we vooral in openheid naar God, onze Vader, de werkelijkheid dat we elkaars broeder en zuster zijn, kunnen herkennen.

Mogen we het in ons leven steeds meer waar maken dat we drager zijn van Gods beeltenis en daarmee elkaars broeder en zuster.

Amen.

René Dinklo o.p.